

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 420/2019
23.04.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Петковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 73/18 од 19.11.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 10/19 од 05.02.2019. године, у седници већа одржаној дана 23.04.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Петковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 73/18 од 19.11.2018. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 10/19 од 05.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 73/18 од 19.11.2018. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 2. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци и на новчану казну у одређеном износу од 50.000,00 динара коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени у остављеном року не плати новчану казну суд ће исту заменити казном затвора и то тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је да се неће опозвати условна осуда која је окривљеном изречена пресудом Основног суда у Сомбору К 98/13 од 11.12.2015. године, док је исти обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 17.866,00 динара на жиро рачун Основног суда у Старој Пазови у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 10/19 од 05.02.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног и пресуда Основног суда у Старој Пазови К 73/18 од 19.11.2018. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Слободан Петковић, због повреде кривичног закона из члана 439. тач. 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, односно тако што ће према истој оптужбу одбити због наступања апсолутне застарелости гоњења, односно тако што ће исте укинути и предмет вратити на поновно суђење, односно одлучивање првостепеном или вишем суду.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у смислу одредби члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је у смислу одредбе члана 490. ЗКП одржао седницу већа, о којој, сходно одредби члана 488. став 2. ЗКП није обавештавао Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободана Петковића је неоснован.

Бранилац окривљеног АА правноснажне пресуде побија због повреде кривичног закона из члана 439. тач. 1) и 2) ЗКП наводима да је суд изостављајући из изреке правноснажне пресуде елементе бића квалификованог облика кривичног дела у питању и то: држање металне шипке од стране окривљеног, ударања својим возилом у путничко возило оштећеног и околности да је окривљени трчао за оштећеним, као и умишљај у односу на преостале предузете радње, повредио кривични закон на штету окривљеног стајући на правно становиште да се у радњама истог евентуално стичу законска обележја кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. КЗ у односу на које је наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, односно законска обележја прекршаја из чл. 8. и 9. Закона о јавном реду и миру.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, одредбом члана 213. став 1. КЗ прописано је да ће се новчаном казном или затвором до три године казнити онај ко без пристанка овлашћеног лица користи туђе моторно возило.

Ставом 2. наведеног члана прописано је да ће се учинилац казнити затвором од шест месеци до пет година и новчаном казном ако је дело из става 1. овог члана учињено проваљивањем или обијањем моторног возила или употребом силе или претње.

Према законском опису овог кривичног дела из члана 213. став 2. КЗ јасно произилазе квалификаторна обележја предметног кривичног дела у које спада и употреба силе или претње.

Сходно цитираној законској одредби члана 213. ст. 1. и 2. КЗ по оцени Врховног касационог суда из изреке правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени критичном приликом употребио силу према оштећеном дакле, да је остварио квалификовани елемент бића кривичног дела у питању, због чега, по оцени Врховног касационог суда, а супротно наводу из захтева браниоца окривљеног изрека правноснажне пресуде садржи сва субјективна и објективна законска обележја кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 2. у вези става 1. КЗ.

Следствено изнетом, по оцени Врховног касационог суда, у радњама окривљеног стичу се законска обележја кривичног дела неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 2. у вези става 1. КЗ због чега се питање застарелости кривичног гоњења овог кривичног дела показује беспредметним, као и постојање законских обележја прекршаја из чл. 8. и 9. Закона о јавном реду и миру.

Стога Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду закона из члана 439. тач. 1) и 2) ЗКП.

Наводима из захтева браниоца окривљеног којима се указује да суд није на поуздан начин утврдио да ли је окривљени имао намеру да уз употребу силе неовлашћено користи возило оштећеног ни да ли је исти био упознат са разлозима зашто је оштећени бежао, по оцени Врховног касационог суда оспорава се чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Како погрешно или непотпуно утврђеног чињенично стање не спада у дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, то се Врховни касациони суд у ове наводе захтева није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник

Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија

Зоран Таталовић,с.р.